

A romániai rendszerváltásból Székelyudvarhely sem maradt ki – ezelőtt pontosan huszonhárom évvel a székelyföldi kisvárosban is nagyjából ugyanazok a dolgok zajlottak le, mint Románia más városában. Igaz, itt nem lőttek le ártatlan civileket, a „hozzáértő” katonatisztek pedig nem lövettek egymásra alakulataikkal, nem fogtak titokzatos, románul nem tudó „arab” terroristákat.

A forradalomnak nevezett színjáték sajnos itt és a környéken is áldozatokat szedett – egyrészt **rendőröket lincseltek meg a városban és a környéken**, illetve a brassói lövöldözésben egy udvarhelyi kiskatona vesztette életét.

Az emlékek

Az 1989 december 22-én lezajlott udvarhelyi eseményekről filmfelvételek is fennmaradtak néhai **Szeley Szabó László** jóvoltából, aki a városközponti eseményeket rögzítette videóra – ezekből a felvételekből húsz évvel később készített dokumentumfilmet az AVES Média.

{youtube}cVasEqwcvlo{/youtube}

Szabó Attila filmje az eseményeket mutatja be 26 percben, az archív felvételeken kívül visszaemlékezések állítanak emléket az akkori történéseknek.

{youtube}D5OxhqP4m0A{/youtube}

Még az események után öt évvel, 1994-ben az UTV számára készített az akkori események szereplőivel dokumentumfilmet **Farkas Antal** és **Lukács István** – a film több részes, de a legnépszerűbb videómegosztóra eddig csak az első epizód került fel.

Az események

A filmekből nagyjából kirajzolódik az akkori események képe: a bukaresti hírek hallatán **dr. Kinda László**

fogorvos volt az első, aki piros Daciájával és egy lyukas román zászlóval körözött a központban, ekkor gyűlt össze a gyárakból közben kiérkező tömeg, ezek voltak az első szabad órák Székelyudvarhelyen. Az azt megelőző napokban már forró volt a hangulat az üzemekben, a szekuritáté emberei több munkás elvittek és bántalmaztak.

Elfoglalták a néptanács épületét, a diktátor képeit égették, illetve néhány milicista és pártfunkcionárius autóját. Később elszabadult a pokol, meggyilkolták **Székely Gábor** tartalékos őrmestert, illetve

Dumitru Comant

, a szekuritáté helyi parancsnokát.

A rendőrség épülete előtt is tömeg verődött össze, a milicistákat megverték, az épület felgyúlt és teljesen kiégett, mai napig nem lehet tudni, hogy a feldühödött tömegből tették-e ezt, vagy olyan személyek, akik a szekus múltjukat igyekeztek menteni.

Aznap estére (1989 december 22-e péntekre esett) a kedélyek lecsillapodtak, de a környékbeli településekről aggasztó hírek érkeztek: Oroszhegyben, Zetelakán és Székelykeresztúron is rendőrt lincsel a tömeg.

A következő napokban az akkori vállalatvezetők szervezték meg a város mindennapjait, majd az euforia bizonytalanságba váltott át – az öröm nagyon nagy volt, viszont az országban uralkodó zűrzavar egyrészt a marosvásárhelyi tragikus eseményekbe, másrészt a bányászjárásokba torkollt, majd [megszilárdult az új hatalom](#) . Huszonhárom év távlatából még mindig nagyon sok szempontból zavarosak az emlékek.

A katonamártír

A 18 éves székelyudvarhelyi kiskatona, **Imecs László** december 22.-én este Brassó központjában halt meg – ma utca őrzi a nevét. Ő 1971. május 23-án született, középiskolába az akkori 1-es számú líceumba (a mai Bányai János Műszaki Kollégium) járt.

Katonai szolgálatát Predeálon töltötte, az említett napon este a központban kitört lövöldözés megfékezésére vezényelték ki az alakulatukat. A hegyivadász kiskatonáknak az akkori néptanács székházát kellett védeniük, de a mai napig nem tudni, hogy kik lövöldöztek – több katona is halálos lövést kapott vagy súlyosan megsebesült, Imecs Lászlót egy bokor mellett érték a golyók, **fejlövés végzett vele**.

Néhány nappal később az udvarhelyi református temetőben temették el – a sír a temető felső részében van, két kopjafa alatt a feliraton a neve, születésének, illetve halálának évszáma és a DECEMBER szó olvasható.

A visszaemlékezések szerint rajzolni, festeni, faragni szeretett, több fametszetet is készített. A Kuvar és a Domb utca közötti kis utca 1990 tavasza óta Imecs László nevét viseli. Egykori iskolájának földszintjén látható a fényképe (egy emelettel fennebb ballagási tablója is megvan), néhány munkája, illetve egy posztumusz kitüntetés 1991-ből, **Ion Iliescu** akkori államelnök aláírásával.

{youtube}4kVbjD1ULZo{/youtube}

Portálunk néhány nappal ezelőtt kérdezte az utca emberét arról, hogy mit gondolnak a huszonhárom évvel ezelőtti történetekről.